

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lipca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Piotr Górecki

Sędziowie: SA Jacek Nowicki, SA Jan Futro,

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2014 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa

P. P.

przeciwko

Skarbowi Państwa – Prezesowi Sądu Rejonowego w Wągrowcu i Prokuratorowi Rejonowemu w Wągrowcu

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na zarządzenie Przewodniczącego Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 6 maja 2014r., sygn. akt XIV C 223/14,

postanawia:

oddalić zażalenie.

J. Nowicki P. Górecki J. Futro

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący w Sądzie Okręgowym w Poznaniu zwrócił pozew. W uzasadnieniu stwierdził, że powód nie uzupełnił braków formalnych pozwu.

Zażalenie na powyższe zarządzenie wniósł pełnomocnik powoda z urzędu, który zarzucił naruszenie art. 130 § 1 k.p.c. Skarżący domagał się uchylecia zaskarżonego postanowienia i nadanie biegu sprawie.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu zważył, co następuje.

Zażalenie uznać należało za bezzasadne. Zgodnie z art. 130 § 1 k.p.c. jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych lub jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym. Po bezskutecznym upływie terminu przewodniczący zwraca pismo stronie. Pismo zwrócone nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma procesowego do sądu (§ 2).

Zarządzeniem z dnia 10 kwietnia 2014 r. (k.102) wezwano powoda do uzupełnienia szczegółowo wymienionych braków formalnych pozwu w terminie tygodnia pod rygorem zwrotu pozwu. W zakreślonym przez Sąd Okręgowy terminie braki te nie zostały uzupełnione. Pomimo ustanowienia dla powoda pełnomocnika z urzędu w niniejszym postępowaniu, nie zdołał on uzupełnić braków formalnych pozwu, bowiem – jak wskazał – „powód zaniechał osobistego kontaktu z pełnomocnikiem”. W tym stanie rzeczy pozew podlegał zwrotowi.

Zgodnie z treścią art. 187 § 1 k.p.c. pozew powinien zawierać dokładnie określone żądanie oraz przytoczenie okoliczności faktycznych żądanie to uzasadniających (...). Żądanie powództwa określa bowiem nie tylko jego przedmiot, lecz również jego podstawa faktyczna. Dodać przy tym należy, iż w procesie cywilnym obowiązuje zasada związania sądu granicami żądania i jego podstawy faktycznej, co oznacza, że sąd nie może oprzeć swego rozstrzygnięcia na innej podstawie faktycznej niż wskazana przez stronę powodową ani orzekać o innym żądaniu niż zgłoszone przez powoda. Z piśmiennictwa wynika, że treść przytoczonych okoliczności faktycznych jest nie tylko wyrazem stanowiska strony, lecz także wskazuje istotę sporu i jednocześnie wyznacza zakres oraz kierunek postępowania dowodowego. Z podstawy faktycznej wyrasta żądanie udzielenia określonej ochrony prawnej. Zespół przytoczonych faktów, ich wzajemna więź z reguły pozwalają na określenie, jeżeli nie konkretnej normy prawnej, która znajduje zastosowanie w sprawie, to co najmniej natury prawnej sporu i mogących wchodzić w rachubę podstaw prawnych jego rozstrzygnięcia (T. Żyźnowski, Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego, art. 187 k.p.c., Lex Omega). Zatem do powoda, jako osoby wszczynającej postępowanie w niniejszej sprawie, należało - poza kwotowym określeniem żądania - wskazanie uzasadniających je okoliczności faktycznych. Pozew nie zawierał podstawy faktycznej powództwa, a nadto obarczony był innymi brakami formalnymi, które nie zostały uzupełnione.

Dodać wypada, że prawomocny zwrot pozwu nie pozbawia powoda możliwości ponownego wystąpienia z tym samym roszczeniem na drogę postępowania sądowego, gdyż, zgodnie z w/w art. 130 § 2 k.p.c., pozew zwrócony nie wywołuje żadnych skutków prawnych.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

J. Nowicki P. Górecki J. Futro